

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	<i>I Tiedonantoja</i>	
	Neuvosto	
98/C 394/01	Neuvoston päätöslauselma, annettu 7 päivänä joulukuuta 1998, energiatehokkuudesta Euroopan yhteisössä	1
	Komissio	
98/C 394/02	Ecu	4
98/C 394/03	Pöytäviinityyppien keskihinnat ja edustavat hinnat eri kaupan pitämisen paikoilla ...	5
98/C 394/04	Ohjeet tuen määrän laskemiseksi tasoitustulleja koskeissa tutkimuksissa	6
98/C 394/05	Päätös olla vastustamatta ilmoitettua keskittymää (Tapaus N:o IV/M.1259 — Voest Alpine Stahl/Vossloh/VAE) ⁽¹⁾	20
98/C 394/06	Päätös olla vastustamatta ilmoitettua keskittymää (Tapaus N:o IV/M.1184 — Travelers/Citicorp) ⁽¹⁾	20
98/C 394/07	Ilmoitus tiettyjen Japanista, Taiwanista, Kiinan kansantasavallasta, Hongkongista, Korean tasavallasta, Malesiasta, Meksikosta, Yhdysvalloista ja Indonesiasta peräisin olevien magneettilevyjen (3,5 tuuman mikrolevyt) tuontiin sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden välivaiheen tarkastelun vireillepanosta	21

Ilmoitusnumero

Sisältö (jatkuu)

Sivu

Oikaisuja

98/C 394/08

Oikaistaan neuvoston päätös tehty 12 päivänä lokakuuta 1998, Euroopan hiili- ja teräsyhteisön
neuvoa-antavan komitean jäsenten nimeämisestä (EYVL C 330, 28.10.1998) 23

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖSLAUSELMA,

annettu 7 päivänä joulukuuta 1998,

energiatehokkuudesta Euroopan yhteisössä

(98/C 394/01)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon valkoisesta kirjasta ”Euroopan unionin energiapolitiikka” 8 päivänä heinäkuuta 1996 annetun neuvoston päätöslauselman ⁽¹⁾,

ottaa huomioon uusiutuvista energialähteistä 9 päivänä kesäkuuta 1998 annetun neuvoston päätöslauselman ⁽²⁾,

ottaa huomioon yhteisön strategiasta yhdistetyn lämmön ja sähkön tuotannon edistämiseksi 18 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston päätöslauselman ⁽³⁾,

ottaa huomioon ilmastonmuutoksesta 11 päivänä toukokuuta sekä 16 ja 17 päivänä kesäkuuta 1998 annetut neuvoston päätelmät,

ottaa huomioon ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan,

ottaa huomioon Euroopan energiaperuskirjaa koskevan sopimuksen ja energiaperuskirjan energiatehokkuutta ja siihen liittyviä ympäristönäkökohtia koskevan pöytäkirjan sekä energiansäätöä koskevan yleiseurooppalaisen aloitteen,

ottaa huomioon Cardiffin Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät, jotka koskevat ympäristönäkökohtien ja kestäväen kehityksen sisällyttämistä kaikkiin asiaan liittyviin politiikan aloihin,

ottaa huomioon SAVE II -ohjelman ja energiapuiteohjelmasta sekä Euroopan yhteisön tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä koskevasta viidennestä puiteohjelmasta käydyt keskustelut,

1. SUHTAUTUU MYÖNTEISESTI komission tiedonannon ”Energiatehokkuus Euroopan yhteisössä — strategia energian taloudellista käyttöä varten” yleispainotukseen ja pitää sitä perustana yhteisön toimien kehittämiseksi täydentämään jäsenvaltioiden toimia,

2. KOROSTAA energiatehokkuuden osuutta energian hankintavarmuuden, taloudellisen kilpailukykyyn ja ympäristönsuojelun edistämiseksi ja VAHVISTAA tärkeän merkityksen, joka energiatehokkuudella on liike-taloudellisten toimintamahdollisuuksien ja työllisyyden edistämiseksi sekä sen tarjoamat maailmanlaajuiset ja alueelliset edut,

3. VAHVISTAA UUDELLEEN, että energiatehokkuuden alalla on tärkeää kehittää ja panna täytäntöön asianmukaisia yhteisiä ja yhteensovitettuja politiikkoja ja toimenpiteitä (CCPM) kansallisten politiikkojen ja toimenpiteiden täydentämiseksi ja ottamalla huomioon kansalliset erityispiirteet ja painopistealueet, jotta yhteisö ja jäsenvaltiot kykenisivät täyttämään omat sitoumuksensa Kioton pöytäkirjan mukaisesti; VAHVISTAA, että kyseisiä politiikkoja ja toimenpiteitä olisi kehitettävä noudattaen energiapolitiikan kolmea tärkeintä tavoitetta, jotka ovat hankintavarmuuden edistäminen, kilpailukyky ja ympäristönsuojelu,

4. VAHVISTAA jäsenvaltioiden politiikkoja täydentävän yhteisön tasoisen energiatehokkuusstrategien tärkeyden; KOROSTAA jäsenvaltioiden ratkaisevaa osuutta tähän strategiaan pyrittäessä ja SUOSITTELEE jäsenvaltioille, että ne kehittävät ja toteuttavat kansallisten menettelyjen mukaisesti kansallisia energiatehokkuusstrategioita, ottaen tarvittaessa huomioon yhteisön strategisen lähestymistavan,

5. PANEE MERKILLE tiedonannon sisältämän arvion, jonka mukaan koko yhteisössä on mahdollisuus saa-

⁽¹⁾ EYVL C 224, 1.8.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL C 198, 24.6.1998, s. 1.

⁽³⁾ EYVL C 4, 8.1.1998, s. 1.

- uttaa energiankulutuksessa säästöjä, joiden arvioidaan olevan vuoteen 2010 mennessä 18 prosenttia vuoden 1995 energiankulutuksesta,
6. KATSOO, että tiedonannon ohjeellinen tavoite koko yhteisön osalta vuoteen 2010 saakka, energian lopukäytön intensiteetin parantaminen vielä yhdellä prosenttiyksiköllä vuodessa sen lisäksi, mikä muuten olisi saavutettu, on kunnianhimoinen ja antaa hyödyllisen viitteen yhteisön ja jäsenvaltioiden toiminnan tehostamiseksi, jolloin on kuitenkin otettava huomioon erilaiset kansalliset olosuhteet ja energian hinnat,
 7. KOROSTAA, että energiatehokkuuden merkitystä on tuotava esiin huomattavasti entistä enemmän sekä yhteisön ja jäsenvaltioiden on voimakkaasti uudelleen sitouduttava energian taloudelliseen käyttöön,
 8. USKOO, että yhteisön ja jäsenvaltioiden nykyisiä energiatehokkuuteen liittyviä toimia olisi muun muassa Kioton pöytäkirjaan perustuvien sitoumusten osalta arvioitava uudelleen, jotta niiden painopistettä tarvittaessa mukautettaisiin, niitä tehostettaisiin ja valvottaisiin tarkemmin,
 9. TOTEAA, että on vielä jäljellä monenlaisia esteitä, joiden vuoksi energiansäästömahdollisuudet eivät voi toteutua, ja että päätöksentekijöiden haasteena on luoda taloudellisten toimijoiden energiatehokkuusaloitteille menestymisen edellytykset, mutta KATSOO, että käytettävissä joko jo on asianmukaisia toimia tai että niitä voidaan kehittää näiden esteiden vähentämiseksi ja poistamiseksi toissijaisuusperiaate huomioon ottaen,
 10. KATSOO, että tarvitaan enemmän energiatehokkuuspolitiikkoja, -ohjelmia, toimia ja -tuloksia koskevaa jäsenvaltioiden ja komission välistä tiedonvaihtoa ja muuta yhteistyötä,
 11. VAHVISTAA suhtautuvansa myönteisesti yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa toteutettaviin yhteisön jatko-toimiin, jotka liittyvät esimerkiksi 3 kohdassa tarkoitettuihin yhteisiin ja yhteensovitettuihin politiikkoihin ja toimenpiteisiin; MUISTUTTAA energiatehokkuudesta 11 päivänä toukokuuta 1998 (energia) sekä 16 ja 17 päivänä kesäkuuta 1998 (ympäristö) tekemistään päätelmistä ja KATSOO, että tällaisiin toimiin voisi sisältyä esimerkiksi seuraavanlaisia toimenpiteitä toissijaisuusperiaate huomioon ottaen:
 - i) käytetään enemmän yhdistettyä lämmön ja sähkön tuotantoa, mukaan lukien kaukolämmitys ja tarvittaessa kaukojäähdytys,
 - ii) korostetaan entistä enemmän erityisesti rakennusalan merkitystä, mutta myös energian käyttöä teollisuudessa ja kotitalouksissa,
 - iii) käytetään enemmän ja laaja-alaisemmin merkintää, sertifiointia ja standardiointia,
 - iv) jaetaan enemmän tietoja energiatehokkaiden tekniikoiden parhaimmista käyttötavoista,
 - v) tehdään vapaaehtoisuuteen perustuvia, pitkän aikavälin neuvoteltuja energiatehokkuussopimuksia laajemmassa määrin,
 - vi) tarkistetaan nykyistä lainsäädäntöä ja kehitetään uusia oikeudellisia välineitä, mukaan lukien pakollisten vähimmäistehokkuusvaatimusten käyttö, jos se on tarpeen ja jos muut toimenpiteet ovat soveltumattomia,
 - vii) käytetään keinoina esimerkiksi teknologian hankkimista yhteistyössä kilpailulainsäädännön ja -periaatteiden mukaisesti ja ottaen julkisen sektorin hankintamenettelyissä huomioon energiatehokkuus ja tarvittaessa energia-auditointi,
 - viii) hyödynnetään laajemmin innovatiivisia rahoitusvälineitä, myös kolmannen osapuolen rahoitusta ja tulostakuusuunnitelmia,
 12. TUNNUSTAA, että on tärkeää levittää energiatehokkuutta koskevaa tietämystä, kokemusta ja tietoisuutta koko yhteisössä sekä kehittää ja tukea erityistoimenpiteitä ja lainsäädäntöä silloin, kun se on tarkoituksenmukaista, ja että on tarpeen jatkuvasti kehittää uusia ja tehokkaampia toimenpiteitä ja teknikoita; VAHVISTAA tässä yhteydessä Save II -ohjelman, josta tulee kiinteä osa energiapuuteohjelmaa sekä Euroopan yhteisön tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä koskevan viidennen puuteohjelman merkityksen muun muassa pienten ja keskisuurten yritysten osalta,
 13. USKOO, että on erittäin suotavaa sisällyttää energiatehokkuus yhteisön muihin politiikkoihin silloin, kun se on tarkoituksenmukaista ja ottaen samalla huo-

mioon kyseisten politiikkojen perustavoitteet; TO-TEAA, että yhteisön muut politiikat, kuten aluepolitiikka, tutkimus- ja teknologiapolitiikka, kuljetuspolitiikka, teollisuuspolitiikka, ulkopolitiikka sekä valti-ontukia koskeva politiikka, voisivat osaltaan vaikuttaa merkittävästi energiatehokkuuden edistämiseen,

14. PANEE TARKKAAVAISENA MERKILLE kiinnostuneena komission valmisteluasiakirjassa (1) esitetyssä luettelossa olevat, energiapolitiikkaan liittyvät mahdolliset toimenpiteet, joihin kuuluvat tarkoituksenmukaiset energiaverotukselliset toimenpiteet, taloudelliset kannustimet ja muut samankaltaiset taloudelliset toimenpiteet päästöjen vähentämiseksi; PANEE MERKILLE, että keskustelua asiasta unionin

(1) Energiapolitiikan vaihtoehdot ilmastonmuutoksen haasteeseen vastaamiseksi: ”Kioton kokouksen jälkeisen energiapolitiittisen strategian määrittäminen”.

tasolla jatketaan asianmukaisessa neuvoston kokoupanossa,

15. KATSOO, että valtionapua koskevien yhteisön suuntaviivojen tarkistuksen yhteydessä tehtävät energiatehokkuutta koskevat mahdolliset muutokset eivät saa vääristää kilpailua, ja
16. KEHOTTA komissiota esittämään mahdollisimman pian ehdotuksen painopistealueet määritteleväksi energiatehokkuutta koskevaksi toimintasuunnitelmaksi, jossa käytetään pohjana erityisesti kohdassa 11 esimerkkeinä mainittuja seikkoja. Toimintaohjelmassa olisi myös otettava huomioon yhteisön muiden politiikkojen mahdollisuudet edistää energiatehokkuutta. Siinä olisi osoitettava yhteisön ja jäsenvaltioiden tehtävät ja sen olisi sisällettävä erityisesti rahoitusta koskevia tietoja ja aikatauluja.

KOMISSIO

Ecu (¹)

16. joulukuuta 1998

(98/C 394/02)

Kansallisen valuutan määrä yhtä yksikköä kohti:

Belgian frangi ja Luxemburgin frangi	40,3804	Suomen markka	5,95144
Tanskan kruunu	7,44807	Ruotsin kruunu	9,46671
Saksan markka	1,95770	Sterling-punta	0,700798
Kreikan drakhma	328,361	Yhdysvaltojen dollari	1,17650
Espanjan peseta	166,569	Kanadan dollari	1,81146
Ranskan frangi	6,56534	Japanin jeni	136,639
Irlannin punta	0,788275	Sveitsin frangi	1,58180
Italian liira	1938,57	Norjan kruunu	9,07199
Alankomaiden guldeni	2,20641	Islannin kruunu	81,9432
Itävallan šillinki	13,7733	Australian dollari	1,89483
Portugalin escudo	200,746	Uuden-Seelannin dollari	2,25340
		Etelä-Afrikan randi	7,04759

(¹) Neuvoston asetus (ETY) N:o 3180/78, annettu 18 päivänä joulukuuta 1978 (EYVL L 379, 30.12.1978, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1971/89 (EYVL L 189, 4.7.1989, s. 1).

Neuvoston päätös 80/1184/ETY, tehty 18 päivänä joulukuuta 1980 (Lomé'n sopimus) (EYVL L 349, 23.12.1980, s. 34).

Komission päätös N:o 3334/80/EHTY, tehty 19 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL L 349, 23.12.1980, s. 27).

Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettava varainhoitoasetus, annettu 16 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL L 345, 20.12.1980, s. 23).

Neuvoston asetus (ETY) N:o 3308/80, annettu 16 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL L 345, 20.12.1980, s. 1).

Euroopan investointipankin valtuuston päätös, tehty 13 päivänä toukokuuta 1981 (EYVL L 311, 30.10.1981, s. 1).

Pöytäviinityyppien keskihinnat ja edustavat hinnat eri kaupan pitämisen paikoilla

(98/C 394/03)

(Vahvistettu 15. joulukuuta 1998 asetuksen (ETY) N:o 822/87 30 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi)

Kaupan pitämisen paikka	ecua tilavuusprosenttia/hl kohti	% OH:sta °	Kaupan pitämisen paikka	ecua tilavuusprosenttia/hl kohti	% OH:sta °
<i>R I Ohjebinta (OH)*</i>	3,828		<i>A I Ohjebinta (OH)*</i>	3,828	
Heraklion	ei noteerausta		Ateena	ei noteerausta	
Patras	ei noteerausta		Heraklion	ei noteerausta	
Requena	ei noteerausta		Patras	ei noteerausta	
Reus	ei noteerausta		Alcázar de San Juan	2,702	71 %
Villafranca del Bierzo	ei noteerausta (1)		Almendralejo	ei noteerausta	
Bastia	3,635	95 %	Medina del Campo	ei noteerausta (1)	
Béziers	4,469	117 %	Ribadavia	ei noteerausta	
Montpellier	4,486	117 %	Villafranca del Penedés	ei noteerausta	
Narbonne	ei noteerausta		Villar del Arzobispo	ei noteerausta (1)	
Nîmes	4,561	119 %	Villarrobledo	2,686	70 %
Perpignan	3,681	96 %	Bordeaux	ei noteerausta	
Asti	ei noteerausta		Nantes	ei noteerausta	
Firenze	ei noteerausta		Bari	2,381	62 %
Lecce	ei noteerausta		Cagliari	ei noteerausta (1)	
Pescara	3,901	102 %	Chieti	ei noteerausta	
Reggio Emilia	ei noteerausta		Ravenna (Lugo, Faenza)	2,736	71 %
Treviso	ei noteerausta		Trapani (Alcamo)	2,254	59 %
Verona (paikalliset viinit)	4,433	116 %	Treviso	ei noteerausta	
Edustava hinta	4,424	116 %	Edustava hinta	2,724	71 %
<i>R II Ohjebinta (OH)*</i>	3,828				
Heraklion	ei noteerausta				
Patras	ei noteerausta				
Calatayud	ei noteerausta				
Falset	ei noteerausta (1)				
Jumilla	ei noteerausta				
Navalcarnero	ei noteerausta (1)				
Requena	ei noteerausta				
Toro	ei noteerausta				
Villena	ei noteerausta (1)				
Bastia	ei noteerausta		<i>A II Ohjebinta (OH)*</i>	82,810	
Brignoles	ei noteerausta		Rheinpfalz (Oberhaardt)	44,059	53 %
Bari	3,546	93 %	Rheinhessen (Hügelland)	50,405	61 %
Barletta	3,293	86 %	Luxemburgin Moselle-viinialue	ei noteerausta	
Cagliari	ei noteerausta		Edustava hinta	45,366	55 %
Lecce	ei noteerausta				
Taranto	ei noteerausta				
Edustava hinta	3,399	89 %			
			<i>A III Ohjebinta (OH)*</i>	94,570	
	ecua/hehtolitra		Mosel-Rheingau	ei noteerausta	
<i>R III Ohjebinta (OH)*</i>	62,150		Luxemburgin Moselle-viinialue	ei noteerausta	
Rheinpfalz-Rheinhessen (Hügelland)	ei noteerausta		Edustava hinta	ei noteerausta	

(1) Noteerausta ei oteta huomioon asetuksen (ETY) N:o 2682/77 10 artiklan mukaisesti.

* Sovellettavat tasot 1.2.1995 alkaen.

° OH = Ohjebinta.

OHJEET TUEN MÄÄRÄN LASKEMISEKSI TASOITUSTULLEJA KOSKEVISSA TUTKIMUKSISSA

(98/C 394/04)

A. JOHDANTO

Muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6. lokakuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97⁽¹⁾ 5, 6 ja 7 artiklassa säädetään tuen määrän laskemisesta. Tämän tiedonannon tarkoituksena on antaa yksityiskohdaisemmat ohjeet näiden säännösten soveltamisesta, tarvittaessa esimerkkejä käyttäen, ja näin selkeyttää niitä menetelmiä, joita komissio tavallisesti käyttää tuen määrän laskemiseksi tasoitustullitapauksissa, elleivät erityiset olosuhteet anna aihetta niistä poikkeamiseen. Tavoitteena on lisätä laskentamenetelmien avoimuutta ja vähentää niitä epävarmuustekijöitä, joita kyseisiin tapauksiin liittyy taloudellisten toimijoiden ja kolmansien maiden julkisten viranomaisten kannalta.

Tässä tiedonannossa annetaan lähinnä ohjeita asetuksen (EY) N:o 2026/97 perusteella suoritettavia tasoitustullitutkimuksia varten, eikä se sido yhteisön toimielimiä millään tavoin.

Komission tarkoituksena on tarvittaessa tarkistaa tätä tiedonantoa hallinnossa asetuksen soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella ja ottaen huomioon pääasiallisten kauppakumppaneidemme käytännöt tällä alalla.

B. LASKENTAMENETELMIEN TAUSTAA

a) Yhteisö ja sen jäsenvaltiot kuuluvat Maailman kauppajärjestöön (WTO) ja ovat siten velvollisia noudattamaan WTO:n tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen (tukisopimus) määräyksiä suorittaessaan tasoitustullitutkimuksia. Asetuksella (EY) N:o 2026/97 pannaan täytäntöön tämän sopimuksen keskeiset määräykset ja vahvistetaan säännöt tasoitustoimenpiteiden käyttöönotolle tapauksissa, joissa on kyse vahinkoa aiheuttavasta tuetusta tuonnista⁽²⁾.

b) Kyseisen asetuksen mukaan tuontiin voidaan soveltaa tasoitustoimenpiteitä, jos sitä koskevassa tutkimuksessa todetaan, että

- i) tuotava tuote saa tasoitustoimenpiteiden alaista tukea;
 - ii) tuonti aiheuttaa tai uhkaa aiheuttaa merkittävää vahinkoa samankaltaista tuotetta tuottavalle yhteisön tuotannonalalle;
 - iii) tasoitustoimenpiteiden käyttöönotto on yhteisön edun mukaista.
- c) Jos tasoitustoimenpiteet katsotaan perustelluiksi, otetaan tavallisesti käyttöön tasoitustulli tai tehdään sitoumus viejän tai tukea antavan maan julkisen viranomaisen kanssa. Molempien toimenpiteiden tarkoituksena on vahingollisten tukien vaikutuksen tasaaminen. Tästä syystä, kuten asetuksen (EY) N:o 2026/97 15 artiklan 1 kohdassa selitetään:
- i) tasoitustullin määrä ei saa ylittää tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen todettua määrää;
 - ii) tasoitustullin määrän on oltava tuen määrää alhaisempi, jos tämä alhaisempi määrä riittää poistamaan yhteisön tuotannonalalle aiheutuvan vahingon.

Molemmissa tapauksissa on selvästikin välttämätöntä tietää tarkasti tuen määrä. Tämän vuoksi on käytössä oltava menetelmä tuen määrän laskemiseksi.

Tässä tiedonannossa esitetään käyttökelpoinen laskentamenetelmä. On huomattava, että nämä suositukset koskevat ainoastaan toimenpiteitä, joissa on kyse tasoitustoimenpiteiden alaisesta tuesta.

C. TUEN VASTAANOTTAJAN SAAMA ETU

Tukimuotoja on monia. Asetuksen (EY) N:o 2026/97 2 artiklan mukaan tuki voi olla joko

— julkisen viranomaisen myöntämää taloudellista tukea tai

— GATT 1994-sopimuksen XVI artiklassa tarkoitettua tulo- tai hintatukea,

jonka kautta annetaan etua.

⁽¹⁾ EYVL L 288, 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ Näitä ohjeita sovelletaan myös 3. syyskuuta 1998 tehdyn komission päätöksen (EYVL L 245, 4.9.1998, s. 3) mukaisesti suoritetuissa EHTY-tuotteita koskevissa tutkimuksissa.

Asetuksen (EY) N:o 2026/97 5 artiklassa säädetään, että edun laskennassa on otettava huomioon tutkimusajanjakson osalta todettu tuen määrä, eikä pelkästään kyseisen määrän nimellisarvo ajankohtana, jolloin julkinen viranomainen siirsi sen vastaanottajalle tai luopui siitä.

Näin ollen tuen nimellisarvo on muunnettava tutkimusajanjaksona vallitsevaksi arvoksi tavanomaisia markkinakorkoja soveltamalla.

D. TUEN LASKEMINEN YKSIKKÖÄ KOHTI/OSUUTENA TAVARAN ARVOSTA

Asetuksessa (EY) N:o 2026/97, joka siis perustuu WTO:n tukisopimukseen, lähdetään siitä, että tuen merkittäviin ominaisuuksiin kuuluu aina sen alentava vaikutus yrityksen kustannuksiin, ja tasoitustullien laskentaa varten vahvistettu menetelmä heijastaa tätä näkemystä. Tavoitteena on laskea tuen määrä tuotantoyksikköä kohti (asetuksen (EY) N:o 2026/97 7 artiklan 1 kohta) tutkimusajanjakson aikana (ks. jakso F). Kulutushyödykkeiden, esim. televisiovastaanotinten, tapauksessa sopiva yksikkö on kukin yksittäinen tuote. Massatavaroiden kuten lannoitteiden tai kemikaalien osalta tuki voidaan laskea esimerkiksi tonnia tai muuta sopivaa mittayksikköä kohti. Tästä syystä helpoimmin laskettavissa oleva tukilaji on yksikköä kohti myönnetty tuki (esimerkki 1).

Yksikkökohtainen tuki voidaan muuntaa osuudeksi tavararan arvosta yhteisön rajalla ilmaisemalla se prosenttiosuutena keskimääräisestä CIF-tuontihinnasta yksikköä kohti (tullaamattomana).

Näin voidaan todeta, onko tukimäärä vähäinen, sillä tämä ilmaistaan asetuksen (EY) N:o 2026/97 14 artiklan 5 kohdassa osuutena tavararan arvosta (1 prosentti, kun kyse on tuonnista teollisuusmaista, ja 2–3 prosenttia, kun kyse on kehitysmaista). Tietyissä olosuhteissa voidaan myös katsoa tarkoituksenmukaiseksi ilmaista tasoitustulli osuutena tavararan arvosta.

E. TIETTYJEN TUKILAJIEN LASKEMINEN

a) Avustus

Johdanto

Kun kyseessä on avustus tai vastaava, jota ei makseta edes osittain takaisin, tuen arvo on sama kuin avustuksen määrä, johon on tehty tarvittavat korjaukset

avustuksen saamisajankohdan ja tutkimusajanjakson eli tuotannon tai myynnin jakamisessa käytetyn ajanjakson välisten erojen huomioon ottamiseksi.

Niinpä jos avustus kirjataan tileihin tutkimusajanjaksona (eli jos avustuksen määrä jaetaan kokonaisuudessaan tuotannolle tai myynnille kyseisenä ajanjaksona), siihen lisätään tavallisesti tänä ajanjaksona kertynyt korko. Jos avustus jaetaan pidemmälle ajanjaksolle kuin tutkimusajanjakso, lisättävä korko lasketaan F jakson a kohdan ii alakohdassa esitetyllä tavalla.

Kaikkia kertaeränä maksettuja määriä tai tuloja, joista on luovuttu (esim. vapautus tuloverosta tai tulleista, hyvitykset, edullisin ehdoin toimitetuista tavaroista ja palveluista aiheutuneet säästöt tai ylihintaan myydyistä tuotteista kertynyt voitto), pidetään avustusta vastaavana (ks. esimerkit 1, 1 i, 3, 4 ja 5).

Esimerkkejä avustuksista tai vastaavista

Tuen koko määrän selvittämiseksi on kaikkiin seuraavissa esimerkeissä esitettyihin määriin lisättävä johdannossa mainittu korko; tuen kokonaismäärä riippuu myös siitä, jaetaanko tuki pidemmälle ajanjaksolle vai ei.

i) Varojen suora siirto

Yksinkertaisin tapaus. Tuen määrä on asianomaisen yrityksen saama määrä (liiketappioiden kattamiseksi myönnetty tuki kuuluu tähän ryhmään).

ii) Verovapautukset

Tuen määrä on se veromäärä, jonka vastaanottajayritys olisi yleistä verokantaa sovellettaessa joutunut maksamaan tutkimusajanjaksona.

iii) Veronalennukset

Tuen määrä on vastaanottajayrityksen tutkimusajanjaksona tosiasiallisesti maksaman veromäärän ja sen määrän välinen erotus, jonka se olisi tavan-

omaista veroastetta sovellettaessa joutunut maksamaan.

(Samaa menetelmää on sovellettava kaikkiin muihin tapauksiin, joissa on kyse velvoitteesta, esim. tuontitullien, sosiaaliturvamaksujen ja erorahojen maksamisesta, vapauttamisesta tai näiden maksujen alentamisesta).

iv) *Etupainoinen poisto*

Omaisuuksien etupainoista poistoa julkisen viranomaisen hyväksymän ohjelman mukaisesti on pidettävä veronalennuksena. Tuen määrä on kyseisen omaisuuden tavanomaisen poistosuunnitelman mukaisesti tutkimusajanjaksona maksettavaksi tulevan veromäärän ja etupainoisen poistomenetelmän mukaisesti tosiasiallisesti maksetun määrän erotus. Yritykselle koituu tästä etua siinä määrin, kuin etupainoiset poistot johtavat sen osalta verosäästöihin.

v) *Korkotuet*

Korkotukitapauksissa tuen määrä on vastaanottajayrityksen tutkimusajanjaksona säästämien korkokustannusten määrä.

b) **Lainat**

Perusmenetelmä

- i) Kun julkinen viranomainen myöntää lainan (joka maksetaan takaisin), tuen määrä on kyseisestä valtion lainasta maksetun koron ja vastaavasta kaupallisesta lainasta tutkimusajanjaksona tavallisesti maksettavan koron erotus. (Ks. esimerkki 2 i).
- ii) Vastaava kaupallinen laina määritellään tavallisesti määrältään ja takaisinmaksuajaltaan samanlaiseksi lainaksi, jonka vastaanottaja voi saada kotimarkkinoilla toimivalta edustavalta yksityispankilta.
- iii) Tässä yhteydessä olisi kaupallisen lainan korko määritettävä mieluiten asianomaisen yrityksen yksityispankeilta ottamista vastaavista lainoista tosiasiallisesti maksaman koron perusteella. Jos tämä

ei ole mahdollista, tutkimuksessa olisi tarkasteltava samaa toimialaa edustavien, samanlaisessa rahoitustilanteessa olevien yritysten vastaavista yksityisistä lainoista maksamia korkoja tai jos tällaisia lainatietoja ei ole käytettävissä, millä tahansa toimialalla toimivien, samanlaisessa rahoitustilanteessa olevien yritysten vastaavista yksityisistä lainoista maksamia korkoja.

- iv) Jos viejään kotimarkkinoilla ei ole vastaavia kaupallisia lainantokäytäntöjä, kaupallisen lainan korko voidaan arvioida vallitsevaa taloustilannetta koskevien muuttujien (erityisesti inflaatiovauhdin) ja asianomaisen yrityksen tilanteen perusteella.
- v) Jos laina tai osa siitä annetaan anteeksi tai jätetään maksamatta, takaisin maksamatta jäänyttä määrää pidetään avustuksena riippuen siitä, oliko sitä varten annettu takaus.

Erityistapaukset

- vi) Veronmaksun tai minkä tahansa muun maksusitoumuksen lykkäämistä on pidettävä korottomana lainana, jolloin tuen määrä lasketaan kuten edellä.
- vii) Takaisin maksettavia avustuksia on myös pidettävä korottomina lainoina siihen saakka, kun ne on maksettu takaisin. Jos ne jätetään kokonaan tai osittain maksamatta takaisin, niitä on pidettävä pikemminkin avustuksina kuin korottomina lainoina siitä päivästä alkaen, jona takaisinmaksun suorittamatta jättäminen todetaan. Tästä päivästä alkaen sovelletaan avustuksia koskevaa tavanomaista menetelmää. Erityisesti tapauksissa, joissa avustus on tarkoitus jakaa pidemmälle ajanjaksolle, tämä jakaminen aloitetaan todetusta takaisinmaksun laiminlyöntipäivästä. Tuen määrä on tällöin avustuksen määrä, josta vähennetään mahdolliset takaisin maksetut osuudet.
- viii) Sama koskee ehdollisia lainoja. Jos tällainen laina annetaan tavanomaista edullisemmalla korolla, tuen määrä lasketaan i kohdassa esitetyllä tavalla. Jos kuitenkin todetaan, että lainaa ei makseta takaisin, sitä on kohdeltava avustuksena siitä päivästä alkaen, jona takaisinmaksun suorittamatta jättäminen todetaan. Tuen määrä on täl-

löin lainan määrä, josta vähennetään mahdolliset takaisin maksetut osuudet.

c) Lainatakaukset

i) Yleensä lainatakaus, jolla voidaan vähentää sitä riskiä, että lainansaaja laiminlyö lainan takaisinmaksun lainanantajalle, antaa yritykselle mahdollisuuden saada lainaa edullisemmin kuin muutoin. Julkisen viranomaisen ollessa takaajana ei sitä seikkaa, että lainan korko on tavanomaista alhaisempi, voida pitää osoituksena tuesta, jos takaus on rahoitettu kaupallisin perustein, koska yritykselle tällaisen kestäväällä pohjalla olevan takauksen rahoittamisesta aiheutuvien kustannusten voidaan olettaa tasaavan tavanomaista edullisemmasta korosta koituvan edun.

ii) Näin ollen vastaanottajalle ei katsota annettavan etua, jos sen takausohjelmaan suorittama maksu on riittävä mahdollistaakseen ohjelman toimimisen kaupalliselta pohjalta eli jos maksu riittää kattamaan kaikki ohjelman kustannukset ja varmistamaan kohtuullisen voittomarginaalin saavuttamisen. Tällöin lähtökohdaksi on se, että maksun on katettava alhaisemman koron myöntämiseen liittyvä riski. Jos takausohjelma on tutkimusajanjaksona kokonaisuudessaan kannattava ja vastaanottaja on maksanut asiaankuuluvan maksun, kyse ei ole julkisen viranomaisen myöntämästä taloudellisesta tuesta, vaikka vastaanottaja laiminlöisi lainojensa hoidon kyseisen ajanjakson aikana.

Jos takausohjelma ei ole kannattava, vastaanottajalle koitua hyötyä on tosiasiallisesti maksettujen maksujen ja ohjelman kannattavuuden varmistavien maksujen erotus tai yrityksen julkisen viranomaisen takaamasta lainasta maksamien luottokustannusten määrän ja sen vastaavasta kaupallisesta lainasta ilman tällaista takausta maksamien luottokustannusten määrän erotus sen mukaan, kumpi näistä erotuksista on pienempi.

iii) Erityistakauksien (eli takauksien, joita ei anneta osana tiettyä ohjelmaa) osalta olisi ensin varmistettava siitä, että suoritettavat maksut vastaavat muilta samassa asemassa olevilta, kannattavien lainatakausohjelmien piiriin kuuluvilta yrityksiltä veloitettavia maksuja. Tällöin kyseessä ei tavallisesti ole tuki; muussa tapauksessa sovelletaan edellä ii kohdassa selostettua menetelmää.

iv) Jos vastaanottaja ei maksa takausmaksuja lainaan, tuen määrä on yrityksen julkisen viranomai-

sen takaamasta lainasta maksamien luottokustannusten määrän ja sen vastaavasta kaupallisesta lainasta ilman tällaista takausta maksamien luottokustannusten määrän erotus.

v) Samoja laskentaperiaatteita sovelletaan luottotakuisiin eli tapauksiin, joissa vastaanottaja turvataan asiakkaista johtuvilta luottotappioilta.

vi) Vientiluottojen ja -takuiden osalta ovat lähtökohdaksi luonnollisesti alaa koskevan OECD-järjestelyn määräykset.

d) Julkisen viranomaisen toimittamat tavarat ja palvelut

Periaate

i) Tuen määrä on julkisen viranomaisen tavara- ja palvelutoimitusten osalta yritysten tavaroista tai palveluista maksaman hinnan ja sen määrän välinen erotus, joka vallitseviin markkinaolosuhteisiin nähden on riittävä vastike kyseisistä tavaroista tai palveluista, jos julkisen viranomaisen veloittama hinta on tätä määrää pienempi.

Riittävä vastike on tavallisesti määritettävä viejään kotimarkkinoilla vallitsevien olosuhteiden perusteella, ja tuen määrän laskemisessa on otettava huomioon ainoastaan se osa tavara- tai palveluhankinnoista, joka hyödynnetään suoraan samankaltaisen tuotteen tuotannossa tai myynnissä tutkimusajanjaksona.

Vertailu yksityisiin tavaroiden tai palvelujen toimittajiin

ii) Ensiksi on selvitettävä, onko samoja tavaroita tai palveluita saatavissa sekä julkiselta viranomaiselta että yksityisiltä toimijoilta. Jos näin on, julkisen toimielimen veloittama hinta voidaan tavallisesti pitää etuna siinä määrin, kuin se on yksityisen toimijan asianomaiselle yritykselle vastaavasta hankinnasta tarjoamaa edullisinta hintaa alempi. Tuen määrä on tällöin näiden kahden hinnan erotus.

Jos asianomainen yritys ei ole tehnyt vastaavia hankintoja yksityisiltä toimijoilta, olisi pyrittävä hankkimaan tietoja samaa toimialaa edustavien

vertailukelpoisten yritysten maksamasta hinnasta tai jos tällaisia tietoja ei ole saatavilla, millä tahansa toimialalla toimivien vertailukelpoisten yritysten maksamasta hinnasta. Tuen määrä laskeaan tällöin samoin kuin edellä.

Julkisella viranomaisella toimitusmonopoli

- iii) Jos kuitenkin julkinen viranomainen on tavaroiden tai palvelujen toimittajana monopoliasemassa, tavaroita tai palveluita voidaan pitää riittämätöntä vastiketta vastaan toimitettuina, jos tietyt yritykset tai toimialat voivat ostaa niitä muita edullisemmin hinnoin. Tuen määrä on tällöin tämän edullisemmän hinnan ja tavanomaisen hinnan erotus.

Jos kyseiset tavarat tai palvelut ovat taloudessa laajalti käytössä, tukea voidaan pitää erityisenä vain, jos tietyn yrityksen tai alan suosiminen hinnoittelussa voidaan todistaa.

Kyse voi olla siitä, että yksikköhinnat vaihtelevat tasapuolisten ja objektiivisten perusteiden mukaisesti esimerkiksi siten, että suurkuluttajat maksavat yksikköä kohti vähemmän kuin pienkuluttajat, kuten joskus on tapana kaasun- ja sähkötoimituksissa. Tällöin tiettyjen yritysten maksamat muita edullisemmat hinnat eivät välttämättä tarkoita sitä, että toimitukset olisi tehty riittämätöntä vastiketta vastaan, jos kyseisiä hinnoitteluperiaatteita sovelletaan yleisesti koko taloudessa tarjoamatta muita edullisempia hintoja tietyille aloille tai yrityksille. Tuen määrä on periaatteessa tavallista edullisemmän hinnan ja vertailukelpoiselta yritykseltä tavanomaisten hinnoitteluperiaatteiden mukaisesti veloitetun hinnan erotus.

- iv) Jos tämä tavanomainen hinta ei kuitenkaan riitä kattamaan toimittajalle aiheutuvia keskimääräisiä kokonaiskustannuksia ja kohtuullista voittomarginaalia (määritellään alan keskiarvon perusteella), tuen määrä on tavallista edullisemmän hinnan ja sen hinnan välinen erotus, jolla mainitut kustannukset ja voitto pystytään kattamaan.
- v) Jos julkinen viranomainen on erityiskäyttöön tarkoitettujen tavaroiden tai palvelujen, esim. kuvaputkien, toimittajana monopoliasemassa, tavanomaista edullisemmän hinnoittelun ongelmaa ei ole, vaan tuen määrä on asianomaisen yrityksen maksaman hinnan ja toimittajan kustannusten ja voittomarginaalin kattamiseksi vaadittavan hinnan erotus.

e) Julkisen viranomaisen tavarahankinnat

- i) Jos kyseessä olevan kaltaisia tavaroita hankkivat sekä yksityiset toimijat että julkinen toimielin, tuen määrä on se määrä, jolla julkisen viranomaisen samankaltaisesta tuotteesta maksama hinta ylittää korkeimman yksityissektorin samasta tuotteesta tarjoaman hinnan.
- ii) Jos asianomainen yritys ei ole myynyt vastaavia tuotteita yksityisille toimijoille, olisi pyrittävä hankkimaan tietoja yksityisten toimijoiden samaa toimialaa edustaville vertailukelpoisille yrityksille maksamasta hinnasta tai jos tällaisia tietoja ei ole saatavilla, yksityisten toimijoiden millä tahansa toimialalla toimiville vertailukelpoisille yrityksille maksamasta hinnasta. Tuen määrä lasketaan tällöin samoin kuin edellä.
- iii) Jos julkinen viranomainen on monopoliasemassa kyseessä olevien tavaroiden ostajana, tuen määrä on julkisen viranomaisen hankkimien tavaroiden osalta se määrä, jolla tavaroista maksettu hinta ylittää riittävän vastikkeen. Riittävänä vastikkeena voidaan tässä tilanteessa pitää tuotetta myyvälle yritykselle tutkimusajanjaksona aiheutuneita keskimääräisiä kustannuksia, joihin lisätään kohtuullinen määrä voittoa, joka on määritettävä tapauskohtaisesti.

Tuen määrä on tällöin julkisen viranomaisen maksaman hinnan ja edellä mainitulla tavalla määritetyn riittävän vastikkeen erotus.

f) Julkisen viranomaisen sijoitukset omaan pääomaan

- i) Julkisen viranomaisen tekemää sijoitusta yrityksen omaan pääomaan ei pidetä edun antamisena, ellei investoinnin voida katsoa olevan vastoin viejämäan yksityisten sijoittajien tavanomaista sijoituskäytäntöä (mukaan lukien riskipääomasijoitukset).
- ii) Näin ollen omaan pääomaan tehdyille sijoituksille ei sinänsä anneta etua. Arviointiperusteena on pidettävä sitä, olisiko yksityinen sijoittaja investoinut yritykseen siinä tilanteessa, jossa julkinen viranomainen teki sijoituksen omaan pääomaan. Asiaa on tämän periaatteen pohjalta tutkittava ta-

pauskohtaisesti ottaen huomioon komission valtiontukia koskeva käytäntö ja yhteisön tärkeimpien kauppakumppaneiden vastaavat käytännöt.

- iii) Jos julkinen viranomainen ostaa jonkin yrityksen osakkeita maksaen niistä tavanomaista markkinahintaa enemmän (tällöin on otettava myös huomioon yksityisen sijoittajan käyttäytymiseen mahdollisesti vaikuttaneet muut tekijät), tuen määrä on luonnollisestikin näiden kahden hinnan erotus.
- iv) Tapauksissa, joissa osakkeiden vapaata kauppaa ei ole, on yleensä otettava huomioon julkisen viranomaisen realistiset odotukset sijoitetun pääoman tuotosta. Paras todiste tässä yhteydessä on riippumaton selvitys, joka osoittaa, että asianomainen yritys on järkevä sijoituskohde; tällaisen selvityksen puuttuessa on asianomaisen julkisen viranomaisen velvollisuutena esittää perusteet sijoituksen kohtuullista tuottoa koskeville odotuksilleen.
- v) Jos markkinahintaa ei ole käytettävissä ja jos sijoitus omaan pääomaan on tehty osana julkisen viranomaisen meneillään olevaa, vastaavan tyyppisille investoinneille tarkoitettua ohjelmaa, olisi asianomaisen yrityksen lisäksi tutkittava tarkoin ohjelman kokonaistulokset muutamalta edellisvuodelta. Jos tulokset osoittavat, että julkinen viranomainen on saanut ohjelmasta kohtuullisen tuoton, olisi lähdeittävä siitä, että viranomainen toimii yksityisten sijoittajien tavanomaisen sijoituskäytännön mukaisesti kyseessä olevassa tapauksessa. Jos ohjelmasta ei ole saatu kohtuullista tuottoa, on asianomaisen julkisen viranomaisen velvollisuutena esittää perusteet sijoituksen kohtuullista tuottoa koskeville odotuksilleen.
- vi) Tuen olemassaolo määräytyy pääomasijoituksen tekohtekellä osapuolten käytettävissä olleiden tietojen mukaan. Jos tutkimuksen kohteena on useita vuosia aikaisemmin tehty sijoitus omaan pääomaan, ei asianomaisen yrityksen odotettua heikompi tulos tarkoita sitä, että tukea on annettu, jos odotukset kohtuullisesta tuotosta olivat perusteltuja pääomasijoituksen tekohtekellä tiedossa olleiden seikkojen perusteella.

Toisaalta kohtuullisen tuoton saaminen ei merkitse sitä, etteikö tukea olisi annettu, jos tuottonäkymät pääomasijoituksen tekohtekellä olivat

niin epävarmat, ettei yksityinen sijoittaja olisi tehnyt kyseistä sijoitusta.

- vii) Jos omaan pääomaan tehdylle sijoitukselle ei voida määrittää markkinahintaa ja jos kyseessä on tuki ja edun antaminen eli jos julkinen viranomainen ei ole toiminut yksityisten sijoittajien tavanomaisen sijoituskäytännön mukaisesti, sijoitusta on kokonaan tai osittain pidettävä avustuksena.

Päätös koko omaan pääomaan tehdyn sijoituksen luokittelemisesta avustukseksi tehdään vain äärimmäisissä tapauksissa, kun todetaan, että julkisella viranomaisella ei ole ollut mitään aikomusta saada tuottoa investoinnilleen ja että kyse on itse asiassa piiloavustuksesta asianomaiselle yritykselle.

Päätös siitä, kuinka suurta osaa omaan pääomaan tehdystä sijoituksesta pidetään avustuksena, riippuu siitä, missä määrin julkisen viranomaisen toiminta vastaa vertailuperusteena käytetyn yksityisen sijoittajan toimintaa. Tämä on määritettävä tapauskohtaisesti.

g) **Julkisen viranomaisen myöntämä vapautus velan maksusta**

Julkiselta viranomaiselta tai valtion omistamilta pankeilta saadun lainan anteeksianto vapauttaa yrityksen velan takaisinmaksuvelvollisuudesta, mistä syystä sitä on pidettävä avustuksena. Jos tuki on jaettava tietyille ajanjaksoille, jakaminen aloitetaan velasta vapauttamisen ajankohdasta. Tuen määrä on anteeksi annettusta velasta maksamatta jäänyt määrä (mukaan lukien kertynyt korko).

F. TUN LASKENNASSA KÄYTETTÄVÄ TUTKIMUSAJANJAKSO — TILEIHIN KIRJAAMINEN JA JAKAMINEN

Tuen määrä on määritettävä tutkimusajanjaksolta, joka tavallisesti on edunsaajayrityksen viimeisin tilikausi (asetuksen (EY) N:o 2026/97 5 artikla). Vaikka mitä tahansa muutakin tutkimuksen vireillepanoa edeltävää vähintään kuuden kuukauden jaksoa voidaan käyttää tässä yhteydessä, on viimeksi kuluneen tilikauden käyttö suo-

tavaa, koska tämä mahdollistaa käytettävien tietojen todentamisen tilintarkastustietojen perusteella.

Koska monien tukien vaikutus ulottuu useiden vuosien ajalle, on myös ennen tutkimusajanjaksoa myönnettyjä tukia tutkittava sen määrittämiseksi, kuinka suuri osuus tällaisesta tuesta voidaan kohdistaa tutkimusajanjaksolle (ks. jäljempänä).

- i) Jos tuki myönnetään yksikköä kohti (esimerkiksi tuoteyksikköä kohti myönnetty vientihyvitys), laskenta perustuu tavallisesti hyvityksen painotettuun keskimääräiseen arvoon tutkimusajanjaksossa (esimerkki 1).
- ii) Muita tukilajeja ei ilmaista suoraan yksikköä kohti, vaan kyse on kokonaisuudesta, joka on jaettava tuoteyksiköille tarkoituksenmukaisella tavalla.

Tällöin joudutaan ehkä suorittamaan seuraavat kaksi toimenpidettä:

- ennen tutkimusajanjaksoa myönnettyjen, usean vuoden ajan vaikuttavien tukien kohdistaminen osittain tutkimusajanjaksolle (asetuksen (EY) N:o 2026/97 7 artiklan 3 kohta), ja
- tutkimusajanjaksolle kuuluvan tukimäärän jakaminen samankaltaisen tuotteen yksiköille. Tällöin on valittava sopiva jakoperuste (asetuksen (EY) N:o 2026/97 7 artiklan 1 ja 2 kohta).

a) Tietyn tukiosuuden kohdistaminen tutkimusajanjaksolle

- i) Monet tukilajit, esim. verokannustimet ja edulliset lainat, ovat toistuvia ja niiden vaikutus tuntuu heti myöntämisen jälkeen. Näin ollen edunsaajalle myönnetty määrä voidaan kirjata tileihin tutkimusajanjaksossa. Tileihin kirjattuun määrään on tavallisesti lisättävä vuotuinen markkinakorko koko vastaanottajalle koituneen edun määrittämiseksi pitäen lähtökohtana sitä, että edunsaajan olisi ollut pakko lainata kyseinen määrä ajanjakson alussa ja maksaa se takaisin ajanjakson lopussa.
- ii) Kun kyse on kertaluonteisista tuista, jotka voidaan liittää käyttöomaisuuden hankintaan, tuen kokonaisarvo on jaettava kyseisen omaisuuden

tavanomaiselle käyttäjälle (asetuksen (EY) N:o 2026/97 7 artiklan 3 kohta). Tästä syystä esimerkiksi avustuksena (jonka edunsaajan oletetaan käyttävän kilpailukykyä parantamiseen pitkällä aikavälillä ja siten jonkin tyyppisen käyttöomaisuuden hankkimiseen) myönnetyn tuen määrä voidaan jakaa ajanjaksolle, joka vastaa käyttöomaisuuden tavanomaista kuolettamisaikaa kyseisellä tuotannonalalla. Tämä tehdään tavallisesti tasapoistomenetelmää käyttäen. Jos tavanomainen kuolettamisaika on esimerkiksi viisi vuotta, tuen arvosta 20 prosenttia kohdistettaisiin tutkimusajanjaksolle (ks. esimerkki 6).

Menetelmä, jossa tuki jaetaan pidemmälle ajanjaksolle, johtaa siihen, että useita vuosia ennen tutkimusajanjaksoa myönnettyt kertaluonteiset tuet voivat edelleen johtaa tasoitustoimenpiteisiin, jos niillä on yhä vaikutusta tutkimusajanjaksossa.

Tämänkaltainen jakomenetelmä vastaa käsitettävällä vuotuisten tasasuuruisten avustusten sarjaa. Vastaanottajan saaman edun määrittämiseksi kuhunkin avustukseen on lisättävä asianmukainen vuotuinen markkinakorko, jotta etu, joka yritykselle aiheutuu siitä, ettei sen tarvitse lainata vastaavaa summaa avoimilta markkinoilta, tulisi otetuksi huomioon. Lisäksi on otettava huomioon koko se etu, joka vastaanottajalle koituu siitä, että sillä on jakamisessa käytetyn ajanjakson alussa käytössään tietty kertaeränä maksettu rahamäärä, mistä syystä tuen määrään olisi lisättävä se keskimääräinen korkohyöty, jonka avustuksen poistamatta olevan osan voidaan olettaa tuottavan vastaanottajalle koko jakamisessa käytetyn ajanjakson aikana.

- iii) Poiketen siitä, mitä ii kohdassa esitetään, kertaluonteiset tuet, joiden määrä on vähemmän kuin 1 prosentti tavararvon arvosta, kirjataan tavallisesti tileihin, vaikka ne liittyisivätkin käyttöomaisuuden hankintaan.
- iv) Kun kyse on toistuvista, käyttöomaisuuden hankintaan liittyvistä tuista (esim. konehankintojen vapauttaminen tuontitulleista), joiden myöntäminen on aloitettu ennen tutkimusajanjaksoa, kuolettamisajan edellisiltä vuosilta kertynyt etu olisi otettava huomioon ja kohdistettava sen perusteella sopiva määrä tutkimusajanjaksolle (ks. esimerkki 7).
- v) Lisäksi ennen tutkimusajanjaksoa suurina, keskitettyinä erinä myönnetty toistuvat tuet voidaan tietyin edellytyksin jakaa pidemmälle ajanjak-

solle, jos todetaan, että ne liittyvät todennäköisesti käyttöomaisuuden hankintaan ja että niistä koituu edelleen etua tutkimusajanjaksona.

- vi) Näin ollen voidaan todeta, että kun kyse on i ja iii kohdassa tarkoitetuista tileihin kirjattavista tukilajeista, ei ennen tutkimusajanjaksoa myönnettyjä tukia oteta huomioon. Kun kyse on ii, iv ja v kohdassa tarkoitetuista pidemmälle ajanjaksolle jaettavista tukilajeista, on myös ennen tutkimusajanjaksoa myönnettyt tuet otettava huomioon.
- vii) Liitteessä 1 on yksityiskohtaisempia esimerkkejä sisältävä taulukko jaettavista ja tileihin kirjattavista tukilajeista. Tämä taulukko esitetään pelkästään havainnollistamistarkoituksessa; tiettyjä tukilajeja voidaan joutua tarkastelemaan tapauskohtaisesti päätettäessä, onko ne kirjattava tileihin vai jaettava pidemmälle ajanjaksolle.

b) Tukimäärän jakamisessa käytettävä peruste

Kun tutkimusajanjaksolle kuuluva tukimäärä on laskettu, on määritettävä tuen määrä yksikköä kohti jakamalla tutkimusajanjaksolle kuuluva määrä sopivan perusteen mukaan, joka voi olla asianomaisen tuotteen myynti- tai vientimäärä.

- i) Kun kyse on **vientituista** (asetuksen (EY) N:o 2026/97 3 artiklan 4 kohdan a alakohta), sopiva jakoperuste on tutkimusajanjaksona viety määrä, koska nämä tuet hyödyttävät vain vientitoimia (ks. esimerkit 2 ja 3).
- ii) Kun kyse on **muista tuista**, jakoperusteena olisi yleensä käytettävä kokonaisyntiä (kotimaanmyynti ja vienti), koska nämä tuet hyödyttävät sekä kotimaanmyyntiä että vientitoimia (ks. esimerkki 4).
- iii) Jos tuesta saatava hyöty rajoittuu tiettyyn tuotteen, jakoperusteena olisi oltava pelkästään kyseisen tuotteen myynti. Muussa tapauksessa jakoperusteena olisi käytettävä vastaanottajan kokonaisyntiä.

G. VÄHENNYKSET TUEN MÄÄRÄSTÄ

1. Asetuksen (EY) N:o 2026/97 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tuen määrästä voidaan vähentää vain seuraavat:

- i) *kaikki asian käsittelymaksut sekä muut kustannukset, jotka välttämättä aiheutuvat tukikelpoisuuden tai itse tuen saamisesta;*

On huomattava, että on asianomaisen maan viejän asiana vaatia vähennystä; jos tällaista vaatimusta ei esitetä tai jos sen tueksi ei esitetä todennettavissa olevia todisteita, vähennystä ei myönnetä.

Vähennettävissä ovat tavallisesti ainoastaan sellaiset maksut ja kustannukset, jotka on maksettu suoraan julkiselle viranomaiselle tutkimusajanjakson aikana. On osoitettava, että niiden maksaminen on pakollista tuen saamiseksi. Niinpä yksityisille osapuolille, esim. lakimiehille tai kirjanpitäjille, tukien hakemisen yhteydessä suoritetut maksut eivät ole vähennyskelpoisia, kuten eivät myöskään julkiselle viranomaiselle vapaaehtoisesti suoritetut maksut, esim. lahjoitukset.

- ii) *vientiverot, tullit ja muut maksut, jotka kannetaan tuotteen viennistä yhteisöön ja jotka on erityisesti tarkoitettu tuen vaikutuksen tasaamiseen.*

Nämä vähennysvaatimukset voidaan hyväksyä vain, jos kyseiset maksut on kannettu tutkimusajanjakson aikana ja jos voidaan todeta, että niitä kannetaan edelleen lopullisten toimenpiteiden käyttöönottoa suositeltaessa.

2. Muita vähennyksiä tuen määrästä ei yleensä voida tehdä. Huomioon ei voida ottaa tukien verotuksellisia vaikutuksia tai muita taloudellisia taikka keston liittyviä vaikutuksia kuin ne, jotka on mainittu tässä tiedonannossa.

ESIMERKKEJÄ TUEN LASKEMISESTA

Nämä esimerkit perustuvat seuraaviin oletuksiin:

- 1) Tutkimusajanjaksona on vuosi 1996.
- 2) Korko on vuoden takaisinmaksuajalla 25 prosenttia.
- 3) Koneiden kuolettamisaika on viisi vuotta.
- 4) Koneista kannettava tuontitulli on 50 prosenttia.
- 5) Samankaltainen tuote on tuote X, jota mitataan tonneissa.
- 6) Viejämäassa on kolme tuotteen tuottajaa, joista kukin vie 100 000 tonnia vuodessa. Niihin viitataan yrityksinä A, B ja C.
- 7) Rahayksikkönä käytetään kaikissa esimerkeissä ecua (käypä arvo). Todellisuudessa määrät ilmaistaisiin viejämään valuuttana ja tulli ilmoitettaisiin ecuina yhteisön rajalla.

a) **Tuoteyksikköä kohti myönnetyt tuet**

Esimerkki 1

- i) Tuotteen X viejät saavat julkiselta viranomaiselta hyvitystä kustakin viemästään tuotetonnista. Tämä hyvitys vaihtelee kausittain. Vuoden 1996 ensimmäisellä vuosipuoliskolla, jolloin vietiin 200 000 tonnia, hyvityksen määrä oli 5 ecua tonnilta; vuoden toisella puoliskolla, jolloin vietiin 100 000 tonnia, se nousi 20 ecuun tonnilta.

Painotettuna keskiarvona ilmaistuna hyvityksen arvo oli tutkimusajanjaksona 10 ecua tonnilta. Koska tällainen hyvitys vastaa avustusta, tuen määrä lasketaan lisäämällä siihen 25 prosentin korko, mistä saadaan tulokseksi **12,5 ecua tonnilta**. Koska hyvityksiä myönnetään säännöllisesti koko vuoden ajan, useimmat liiketoimet eivät olisi käytännössä tuoneet yrityksille korkoetua koko vuoden ajalta. Asianmukaisten todisteiden perusteella tätä korkoa voidaan alentaa suhteessa siihen keskimääräiseen painotettuun ajanjaksoon, jona yrityksillä oli käytössään koko myönnetty määrä. Tätä tukea saavat kaikki yritykset A, B ja C.

- ii) Jos hyvityksen suuruudessa on kausivaihteluja ja jos tutkimus vahvistaa, että tämä on säännönmukainen menettely, on tuen määrän laskemisessa käytettävä painotettua keskiarvoa. Jos taas tutkimuksessa käy ilmi, että 20 ecun hyvitys tonnia kohti on tarkoitus saattaa pysyvästi voimaan, tuen määrän perustaksi olisi otettava tämä eikä painotettu keskiarvo, koska se vastaa viejälle nykyisistä tavaratoimituksista tosiasiallisesti koituvaa etua.

b) **Tuet, jotka kirjataan tileihin tutkimusajanjaksona**

Esimerkki 2

Yritys A — Vientitukien jakaminen — koko tuotannon vientivelvollisuus

- i) Yritykselle A myönnetään lisäetuja, jos se vie maasta koko tuotteen X tuotantonsa. Tämä on selvästikin vientituki, koska edun saaminen riippuu vientituloksesta. Yritys saa muun muassa vapautuksen tuloveron maksamisesta. Tutkimusajanjaksona yritys tuotti ja

vei 100 000 tonnia kyseistä tuotetta. Jos oletetaan, että sen tuotteesta X saama voitto on 4 miljoonaa ecua tutkimusajanjaksona ja että tavanomainen veroaste on 25 prosenttia, verovapautuksen kokonaisarvo olisi miljoona ecua, mikä vastaa 10 ecua tonnilta. Koska verovapautus voidaan tuen määrää laskettaessa rinnastaa käteisavustukseen, siihen on aiheellista lisätä 25 prosentin korko, jolloin tuen arvoksi saadaan **12,50 ecua tonnilta**.

- ii) Yritys A on lisäksi saanut julkisilta viranomaisilta 5 miljoonan ecun **lainan** 5 prosentin korolla samaa hanketta varten. Tavanomainen markkinakorko on 25 prosenttia. Koska laina on maksettava takaisin, tuen määrä on tosiasiallisesti maksetun koron ja tavanomaisen markkinakoron erotus (eli 20 prosenttia 5 miljoonasta ecusta) = 1 miljoona ecua tutkimusajanjaksona. Tuki on siten **10 ecua tonnia kohti**. Tämä tuki toistuu tulevina vuosina, jos lainan takaisinmaksuaika on enemmän kuin yksi vuosi; sen tarkka määrä riippuu siitä, kuinka suuri osuus lainan pääomasta on maksettu takaisin.

Esimerkki 3

Yritys B — Vientituen jakaminen — viennin lisäys

Yrityksen B ei edellytetä vievän maasta koko tuotantoaan, mutta sillä on mahdollisuus vähentää verotettavista tuloistaan 20 prosenttia viennin arvon kasvusta saamastaan voitosta. Tämä on selvästikin vientituki, koska se on riippuvainen vientituloksesta, mistä syystä tukimäärä on jaettava pelkästään yrityksen vientitoimille. Tuki voidaan laskelmia tehtäessä rinnastaa käteisavustukseen.

Yrityksen B tuotanto oli 200 000 tonnia ja sen vienti lisääntyi 50 000 tonnista 100 000 tonniin tutkimusajanjaksona. Keskimääräinen vientihinta oli 160 ecua tonnilta. Viennin arvon kasvu oli näin ollen $50\,000 \times 160$ ecua = 8 miljoonaa ecua, josta jäi voittoa 2 miljoonaa ecua.

20 prosenttia 2 miljoonasta ecusta on 400 000 ecua. Jos veroaste on 25 prosenttia, tuottajan säästö on 100 000 ecua.

Kun tämä jaetaan 100 000 tonnin vientimäärälle, verosäästöksi saadaan yksi ecu tonnilta. Lisäämällä 25 prosentin korko saadaan tuen arvoksi **1,25 ecua tonnilta**.

Esimerkki 4

Muu kuin vientituki — tuen jakaminen myynnin kokonaismäärälle

Yritys C saa vientitukien sijasta **tuotantotukea**, joka kohdistuu erityisesti kyseiseen tuotannonalaan ja on siten tasoitustoimenpiteiden alaista tukea. Tuki jaetaan yrityksen koko myynnille eikä pelkästään viennille.

- i) Yritys C tuotti ja myi tutkimusajanjaksona 200 000 tonnia tuotetta X (100 000 tonnia myytiin kotimarkkinoilla ja 100 000 tonnia meni vientiin). Kotimaisen tuen määrää laskettaessa oleellista on myynnin kokonaismäärä, ei viennin määrä.
- ii) Niinpä jos asianomainen yritys on saanut vapautuksen **tuloveron maksamisesta** ja teki voittoa 4 miljoonaa ecua tutkimusajanjaksona ja jos tavanomainen veroaste on 25 prosenttia, yritykselle koitunut 1 miljoonan ecun verosäästö jaettaisiin 200 000 yksikölle, jolloin tuen määräksi saadaan 5 ecua + 25 prosentin korko = **6,25 ecua tonnilta**.

Esimerkki 5Edulliset tavara- tai palveluhankinnat

Tässä esimerkissä oletetaan, että tuotteen X tuotannossa käytetään yksi tonni kaasua yhtä tuotetonna kohti. Kaasun toimittaa valtion omistama jakeluyhtiö, joka on kyseisen maan ainoa kaasuntoimittaja.

Koska yksityisiä toimittajia ei ole, etu on arvioitava sen perusteella, onko valtionyhtiön hinta riittävä kattamaan kustannukset ja onko hinta tavanomaista edullisempi.

Tavanomaisten hinnoitteluperiaatteiden mukainen suurilta teollisuusasiakkailta perittävä hinta on 70 ecua kaasutonnilta, mikä riittää kattamaan kaikki valtiollisen toimittajayhtiön yleiskustannukset.

Vuonna 1996 kuitenkin päätettiin kyseisen tuotannonalan kilpailukyvyyn edistämiseksi alentaa ainoastaan siltä veloittettava kaasun hinta 50 ecuun tonnilta. Kyseessä on tavanomaista edullisempi hinta, koska muut suuret teollisuusasiakkaat maksavat edelleen 70 ecua tonnilta.

Kaikki kolme yritystä hyötyvät tästä tuesta tavanomaisen hinnan (70 ecua) ja edullisemman hinnan (50 ecua) erotuksen verran eli $20 \text{ ecua} + \text{tavanomainen } 25 \text{ prosentin korko} = 25 \text{ ecua tonnilta}$.

c) Pidemmälle ajanjaksolle jaetut tuet**Esimerkki 6**Avustus koneiden (käyttöomaisuuden) hankintaan

Yritykselle A myönnetään 5 miljoonan ecun kertaluonteinen avustus vientituotteen valmistukseen käytettävien koneiden hankintaan. Tämä tuki jaetaan ajanjaksolle, joka vastaa tällaisen käyttöomaisuuden tavanomaista kuolettamisaikaa. Jos oletetaan, että tämä on kyseisellä tuotannonalalla 5 vuotta, yhdelle vuodelle (ja siten tutkimusajanjaksolle) kohdistettava määrä on yksi miljoona ecua, mikä vastaa 10 ecua tonnilta.

Todellisuudessa kertaeränä maksettava 5 miljoonan ecun suuruinen määrä on yritykselle tietenkin paljon arvokkaampi kuin viisi vuosittaista yhden miljoonan ecun suuruista avustusta. Koko vastaanottajan saaman edun huomioon ottamiseksi on 10 ecun nimellismäärään lisättävä se keskimääräinen vuotuinen korkohyöty, jonka avustuksen poistamatta oleva osa tuottaa yritykselle jakamisessa käytetyn viiden vuoden aikana. Esimerkiksi 1. vuonna tämä hyöty olisi $5 \text{ miljoonaa ecua} \times 25 \text{ prosenttia} = 1,25 \text{ miljoonaa ecua}$; 5. vuonna se olisi $1 \text{ miljoona ecua} \times 25 \text{ prosenttia} = 0,25 \text{ miljoonaa ecua}$. Koko ajanjakson keskimääräinen vuotuinen korkohyöty olisi $0,75 \text{ miljoonaa ecua}$, mikä vastaa $7,5 \text{ ecua tonnilta}$.

Tästä syystä tuen vuotuinen määrä viiden vuoden ajalta on:

$10 \text{ ecua (nimellismäärä)} + 7,5 \text{ ecua (kertynyt korko)} = 17,5 \text{ ecua tonnilta}$.

Tähän määrään voidaan soveltaa tasoitustoimenpiteitä vielä neljän vuoden ajan.

Esimerkki 7Koneiden (käyttöomaisuuden) vapauttaminen tuontitullista

Jos tuen myöntäminen on aloitettu ennen tutkimusajanjaksoa, kuolettamisajan edellisiltä vuosilta kertyneen edun vuotuinen arvo voidaan lisätä tuen määrään. Seuraavassa esimerkissä yritykselle A on myönnetty vapautus koneista kannettavasta tuontitullista vuodesta 1990 lähtien. Koska koneita ei missään tapauksessa kuluteta loppuun lopputuotteen tuotantoprosessissa, kyseessä on tasoitustoimenpiteiden alainen tuki. Kantamatta jätetyt tullit voidaan tuen määrää laskettaessa rinnastaa avustukseen. Jos tutkimusajanjakso on vuosi 1996 ja jos yritys tuo maahan koneita yhden miljoonan ecun arvosta vuosittain, tutkimusajanjaksolle kuuluva määrä on 500 000 ecua, mikä vastaa 5 ecua tonnilta. Kun tähän lisätään 25 prosentin korko, tuen määräksi saadaan **6,25 ecua tonnilta** (tarkemmat tiedot taulukossa 1).

(Samaa jakomenetelmää voidaan käyttää myös muiden tukilajien, esim. lainojen, osalta.)

d) Tuen kokonaismäärä (ecua tonnilta)

Esimerkki	Yritys A	Yritys B	Yritys C
1	12,5	12,5	12,5
2	22,5	—	—
3	—	1,25	—
4	—	—	6,25
5	25,0	25,0	25,0
6	17,5	—	—
7	6,25	—	—
Yhteensä	83,75	38,75	43,75

e) Tasoitustullin laskeminen

a) Jos tuen määrä on vahinkomarginaalia alhaisempi, se on tavallisesti otettava tasoitustullin perustaksi. Tasoitustulli kannetaan, kun tavarat luovutetaan vapaaseen liikkeeseen, ja se voi olla joko:

i) paljoustulli eli tonnia kohti kannettava määrä, joka edellä selostetussa tapauksessa olisi 83,75 ecua yrityksen A osalta, 38,75 ecua yrityksen B osalta ja 43,75 ecua yrityksen C osalta; tai

ii) arvotulli, joka ilmaistaan prosentteina CIF-tuontihinnasta ennen tullia. Jos CIF-hinta yksikköä kohti on edellä mainitussa tapauksessa 180 ecua tonnilta, arvotulli olisi 46,5 prosenttia yrityksen A osalta, 21,5 prosenttia yrityksen B osalta ja 24,3 prosenttia yrityksen C osalta.

Määrä pyöristetään alaspäin ensimmäiseen desimaaliin.

b) Tullin rajana on luonnollisesti vahinkomarginaali, jos tämä on tuen määrää alempi.

LIITE

Taulukko 1

Koneista kannettavasta tuontitullista vapauttaminen — Tuki myönnetty vuodesta 1990 lähtien

Tutkimusajanjakso vuosi 1996 — Kuolettamisaika 5 vuotta

Lähtökohta: Koneita tuodaan yhden miljoonan ecun arvosta vuodessa — tulli 50 %

Kullekin vuodelle kohdistettu määrä	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996
Hankintavuosi: 1990	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	—	—
1991		0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	—
1992			0,2	0,2	0,2	0,2	0,2
1993				0,2	0,2	0,2	0,2
1994					0,2	0,2	0,2
1995						0,2	0,2
1996							0,2
Yhteensä	0,2	0,4	0,6	0,8	1,0	1,0	1,0
Tuen määrä	0,1	0,2	0,3	0,4	0,5	0,5	0,5
Tulli 50 %							

Tuki vuosina 1990 ja hankittuihin koneisiin ei ole enää mukana tutkimusajanjakson (1996) laskelmissa. Vuonna 1993 tai sen jälkeen hankittuihin koneisiin saatuun tukeen voidaan soveltaa tasoitustoimenpiteitä jakamisessa käytetyn ajanjakson loppuun saakka.

Taulukko 2

Taulukko, jossa annetaan esimerkkejä tutkimusajanjaksona tileihin kirjattavista ja pidemmälle ajanjaksolle jaettavista tukimuodoista

TILEIHIN KIRJATTAVAT TUET	PIDEMMÄLLE AJANJAKSOLLE JAETTAVAT TUET
AVUSTUKSET	
Tarkoitettu muuhun kuin käyttöomaisuuden hankintaan ←	→ Tarkoitettu käyttöomaisuuden hankintaan
Toistuva ja/tai pieni ←	→ Kertaluonteinen ja/tai suuri
	→ Toistuva mutta myönnetty suurina, keskitettyinä erinä
VEROETUDET/VÄLILLISTEN VEROJEN ALENTAMINEN/TUONTITULLEISTA VAPAUTTAMINEN	
Liittyä toimintakustannuksiin ←	→ Liittyä käyttöomaisuuden hankintaan/muihin vastaaviin hankintoihin (esim. koneiden vapauttaminen tuontitullista/välillisistä veroista)
Välittömiin veroihin liittyvät etuudet ←	

TILEIHIN KIRJATTAVAT TUET	PIDEMMÄLLE AJANJAKSOLLE JAETTAVAT TUET
TAVAROIDEN JA JA PALVELUIDEN TOIMITTAMINEN	
Palvelujen/tuotannon apuaineiden toimittaminen ←	→ Käyttöomaisuuden ja muun kuin yleisen infrastruktuurin toimittaminen
TUTKIMUS & KEHITTÄMINEN ⁽¹⁾	
Kirjataan tileihin vain, jos jakaminen ei ole tarkoituksenmukaista ←	→ Lähtökohtana tuen jakaminen pidemmälle ajaksolle
TAPPIOIDEN KATTAMINEN	TOIMINTAKUSTANNUKSET
Toistuva ja/tai pieni ←	→ Kertaluonteinen ja/tai suuri → Etu kohdistuu tavarihin, joita ei ole vielä tuotettu
KORKO TUET ⁽²⁾	
Lainamaksujen erääntyessä maksettu korkotuki ←	→ Tuki on kertaeränä maksettu määrä, joka on tarkoitettu aiempien, nykyisten tai tulevien korkojen kattamiseen
<p>⁽¹⁾ Tämä lähtökohta perustuu siihen, että tutkimus- ja kehittämistoimintaan myönnetyt tuet hyödyttävät usein tulevaa tuotantoa.</p> <p>⁽²⁾ Tuki on tällöin kertaluonteinen.</p>	

TILEIHIN KIRJATTAVAT TUET	PIDEMMÄLLE AJANJAKSOLLE JAETTAVAT TUET
	SIJOITUKSET OMAAN PÄÄOMAAN
	PITKÄAIKAISET LAINAETUUDET (etuudet jatkuvat koko laina-ajan)
	PITKÄAIKAISESTA VELASTA VAPAUTTAMINEN/VELAN OMAKSIOTTO (pääoma ja korko)
LYHYTAIKAISET LAINAETUUDET	
VIENTIHYVITYKSET	
VÄHIMMÄISARVOA PIENEMMÄT TUET (yksi prosentti myynnin arvosta minkä tahansa yksittäisen tuen osalta)	

Päätös olla vastustamatta ilmoitettua keskittymää
(Tapaus N:o IV/M.1259 — Voest Alpine Stahl/Vossloh/VAE)

(98/C 394/05)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio päätti 6. lokakuuta 1998 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja julistaa, että se soveltuu yhteismarkkinoille. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa vain saksan kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen, kun siitä on poistettu kaikki sen mahdollisesti sisältämät liikesalaisuudet. Se on saatavissa:

- paperipainoksena Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimiston myyntitoimistoista (ks. luettelo viimeisellä sivulla),
- elektronisessa muodossa Celex-tietokannan ”CDE”-versiona asiakirjanumerolla 398M1259. Celex on Euroopan yhteisön oikeuden asiakirjojen automaattinen käsittelyjärjestelmä; lisätietoja tilauksista osoitteella:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Puhelin (352) 29 29-42455, telekopio (352) 29 29-42763.

Päätös olla vastustamatta ilmoitettua keskittymää
(Tapaus N:o IV/M.1184 — Travelers/Citicorp)

(98/C 394/06)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio päätti 23. kesäkuuta 1998 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja julistaa, että se soveltuu yhteismarkkinoille. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa vain englannin kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen, kun siitä on poistettu kaikki sen mahdollisesti sisältämät liikesalaisuudet. Se on saatavissa:

- paperipainoksena Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimiston myyntitoimistoista (ks. luettelo viimeisellä sivulla),
- elektronisessa muodossa Celex-tietokannan ”CEN”-versiona asiakirjanumerolla 398M1184. Celex on Euroopan yhteisön oikeuden asiakirjojen automaattinen käsittelyjärjestelmä; lisätietoja tilauksista osoitteella:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Puhelin (352) 29 29-42455, telekopio (352) 29 29-42763.

Ilmoitus tiettyjen Japanista, Taiwanista, Kiinan kansantasavallasta, Hongkongista, Korean tasavallasta, Malesiasta, Meksikosta, Yhdysvalloista ja Indonesiasta peräisin olevien magneettilevyjen (3,5 tuuman mikrolevyt) tuontiin sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden välivaiheen tarkastelun vireillepanosta

(98/C 394/07)

Sony Corporation ja Fuji Photo Film Co. Ltd ovat esittäneet pyynnön tiettyjen muun muassa Japanista peräisin olevien magneettilevyjen (3,5 tuuman mikrolevyt) tuontia koskevalla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2861/93⁽¹⁾ käyttöön otettujen toimenpiteiden tarkastelusta.

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽²⁾, jäljempänä 'perusasetus', 11 artiklan 3 kohdan mukainen pyyntö sisältää riittäviä todisteita olosuhteiden muuttumisesta tarkasteltavana olevan tuotteen määrittelyn osalta, minkä vuoksi tarkastelun aloittaminen on perusteltua.

Komission on kyseisen pyynnön johdosta päättänyt panna vireille perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisen välivaiheen tarkastelun niiden polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden osalta, jotka otettiin käyttöön neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2861/93 tiettyjen Japanista, Taiwanista ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien magneettilevyjen (3,5 tuuman mikrolevyt) tuonnissa. Lisäksi komissio on jäljempänä esitetyistä syistä päättänyt laajentaa tarkastelun koskemaan kaikkia muita voimassa olevia toimenpiteitä, jotka on otettu käyttöön tiettyjen magneettilevyjen (3,5 tuuman mikrolevyt) tuonnissa. Tämä välivaiheen tarkastelu rajoittuu tuotteen määritelmän selkiyttämiseen.

1. Tuote

Tarkasteltavat tuotteet ovat CN-koodiin ex 8523 20 90 kuuluvat tietyt magneettilevyt (3,5 tuuman mikrolevyt), joita käytetään digitaalisen tietokoneen koodattujen tietojen tallentamiseen ja säilyttämiseen.

2. Voimassa olevat toimenpiteet

Voimassa olevat toimenpiteet ovat arvon perusteella kannettavia lopullisia polkumyöntulleja, jotka on otettu käyttöön tiettyjen magneettilevyjen (3,5 tuuman mikrolevyt) tuonnissa seuraavien asetusten nojalla:

- asetus (ETY) N:o 2861/93 lopullisen polkumyöntullin käyttöön otosta tiettyjen Japanista, Taiwanista ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien magneettilevyjen (3,5 tuuman mikrolevyt) tuonnissa,

- neuvoston asetus (EY) N:o 2199/94 lopullisen polkumyöntullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Hongkongista ja Korean tasavallasta peräisin olevien magneettilevyjen (3,5 tuuman levykkeiden) tuonnissa⁽³⁾,

- neuvoston asetus (EY) N:o 663/96 Malesiasta, Meksikosta ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien magneettilevykkeiden (3,5 tuuman mikrotietokonelevyke) tuontia koskevan lopullisen polkumyöntullin käyttöön ottamisesta⁽⁴⁾,

- neuvoston asetus (EY) N:o 1821/98 lopullisen polkumyöntullin käyttöön otosta tiettyjen Indonesiasta peräisin olevien magneettilevyjen (3,5 tuuman mikrolevyt) tuonnissa⁽⁵⁾.

3. Tarkastelun perusteet

Voimassa olevia toimenpiteitä sovelletaan kaikkiin 3,5 tuuman mikrolevyihin niiden muistitilasta riippumatta.

Hakijat väittävät, että neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2861/93 antamisen jälkeen on kehitetty 3,5 tuuman HiFD-mikrolevyjä, joiden muistitila on 200 megabittia. Hakijat katsovat, että vaikka HiFD-levyt vastaavat teknisesti tämän asetuksen tuotemääritelmää, toimenpiteitä ei olisi sovellettava niihin, koska niiden fyysiset ominaisuudet ja lopulliset käyttötarkoitukset poikkeavat niin selvästi tarkasteltavina olevien 3,5 tuuman mikrolevyjen ominaisuuksista ja käyttötarkoituksista, että niitä ei voida pitää yhtenä ja samana tuotteena.

Koska kaikissa 3,5 tuuman mikrolevyjä koskevissa tutkimuksissa tarkasteltiin samaa tuotetta, komissio on päättänyt yhdenvertaisen kohtelun ja moitteettoman hallinnon varmistamiseksi laajentaa tarkastelun koskemaan kaikista toimenpiteiden kohteena olevista maista peräisin olevien 3,5 tuuman mikrolevyjen tuontiin sovellettavia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä. Kyseistä tarkastelun soveltamisalan laajentamista voidaan perustella myös sillä, että komissiolla on todisteita siitä, että hakijoiden pyynnössä tarkoitettujen mikrolevyjen lisäksi markkinoilla on muita muistikapasiteetiltaan tehokkaita mikrolevyjä, joiden fyysiset ominaisuudet ja lopulliset käyttötarkoitukset saattavat olla erilaiset kuin toimenpiteiden kohteena olevilla mikrolevyillä.

⁽¹⁾ EYVL L 262, 21.10.1993, s. 4.

⁽²⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 236, 10.9.1994, s. 2.

⁽⁴⁾ EYVL L 92, 13.4.1996, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 236, 22.8.1998, s. 1.

4. Menettely tuotteen määritelmän vahvistamiseksi

Komissio on neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan päättänyt, että on olemassa riittävät todisteet tarkastelun viereille panemiseksi, minkä vuoksi se aloittaa tutkimukset perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan nojalla.

Komissio lähettää jäljennöksen tästä ilmoituksesta yhteisön tuottajille, viejille ja tuojille, jotka osallistuivat voimassa oleviin toimenpiteisiin johtaneisiin tutkimuksiin.

Jos asianomaiset osapuolet voivat osoittaa, että tämän tutkimuksen tulokset todennäköisesti vaikuttavat niihin, niitä pyydetään esittämään kantansa kirjallisesti ja toimitamaan asiaa tukevat todisteet.

Komissio voi lisäksi kuulla asianomaisia osapuolia, jos nämä pyytävät sitä kirjallisesti ja osoittavat, että niiden kuulemiseen on olemassa erityisiä syitä.

Kannanotot tai kuulemista koskevat pyynnöt on osoitettava kirjallisina jäljempänä esitettyyn osoitteeseen. Niistä on käytävä ilmi asianomaisten osapuolten nimi, osoite, faksi- ja/tai puhelinnumerot.

5. Määräaika

Jotta asianomaisten osapuolten huomautukset voidaan ottaa huomioon tutkimuksessa, osapuolten on ilmoitaututtava, esitettävä näkökantansa kirjallisesti ja toimitet-

tava tiedot 40 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Asianomaiset osapuolet voivat myös pyytää komissiolta saada tulla kuulluiksi samassa määräajassa. Tätä määräaikaa sovelletaan kaikkiin asianomaisiin osapuoliin, myös niihin, josta komissiolla ei ole tietoa, ja tästä syystä on näiden osapuolten etujen mukaista ottaa viipymättä yhteyttä komissioon seuraavassa osoitteessa:

Euroopan komissio

Pääosasto I — Ulkosuhteet: kauppapolitiikka ja suhteet Pohjois-Amerikkaan,

Kaukoitään, Australiaan ja Uuteen-Seelantiin

Linjat C ja E

(DM 24 — 8/38)

Rue de la Loi/Wetstraat 200

B-1049 Bruxelles/Brussel

Faksi (32-2) 295 65 05

Teleksinumero COMEU B 21877

6. Kieltäytyminen yhteistyöstä

Jos asianomainen osapuoli kieltäytyy antamasta tai ei muusta syystä toimita tarvittavia tietoja määräajassa tai jos se huomattavasti vaikeuttaa tutkimuksia, päätelmät, jotka voivat olla myönteisiä tai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

OIKAISUJA

**Oikaistaan neuvoston päätös tehty 12 päivänä lokakuuta 1998, Euroopan hiili- ja teräsyhteisön neuvon-
antavan komitean jäsenten nimeämisestä**

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti C 330, 28. lokakuuta 1998)

(98/C 394/08)

Sivulla 8, 1 artiklan III kohdassa

oikaistaan: ”Edmond PACHORA”

seuraavasti: ”Edmond PACHURA”
